

หลักเสียงสิ่งที่ไร้ประโยชน์และสิ่งที่เป็นด้านลบและกลับมามีค่าที่จะได้รับรางวัล

วันนี้ บัพตาตากำลังมองเห็นดวงวิญญาณของท่านที่มีค่าของความรักของพระเจ้า ความรักของพระเจ้าเป็นเปลแห่งความปิติสุขของความสุข ที่ถูกแกว่งไกวอย่างสม่ำเสมอ ความรักของพระเจ้าจับลึนความทุกข์โศกของหลายชาติเกิดในหนึ่งวินาที ความรักของพระเจ้าเต็มไปด้วยพลังทั้งหมดและทำให้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอมีพลัง ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง ที่มีค่าของความรักของพระเจ้านั้นมีน้อยมาก บัพตาตามีความสุขมากที่ได้เห็นดวงวิญญาณที่มีค่าที่สูงส่ง เช่นที่พ่อมีความสุข ดังนั้นลูกก็มีความสุขด้วยเช่นกัน แต่ลูกตามลำดับกันไป บัพตาตาให้พรลูกแต่ละคนจากหัวใจของท่าน ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายที่แกว่งไกวอยู่ในเปลของความรักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้นำเท้าของจิตใจของลูกออกจากเปลแห่งความรักนี้ เพราะนอกจากดวงวิญญาณของทั้งโลก ลูกเป็นดวงวิญญาณที่เป็นที่รักของดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นบัพตาตาให้พรนี้แก่ลูก: คงอยู่อย่างซึ่มซั่มอยู่ในความรักนี้จากพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ จะไม่มีสถานการณ์ใดที่ไม่พึงประสงค์หรือความปั่นป่วนของมายามาหาดวงวิญญาณที่ซึ่มซั่มอยู่ในความรักได้ เมื่อลูกวางเท้าของลูกบนพื้น มายาจะมาเล่นเกมที่หลากหลายกับลูก เธอจะใช้รูปแบบที่แตกต่างกันและดึงดูดลูก อย่างไรก็ตาม มายาไม่แม้กระทั่งสามารถยกดวงตาของเธอขึ้นกับดวงวิญญาณผู้ที่มีพลังทั้งหมดและผู้ที่ถูกซึ่มซั่มอยู่ในความรัก ดวงตาที่สามของลูก ดวงตาดูด้วยรูปของไฟอันร้อนแรง ทำให้มายาไร้พลัง ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทุกคนได้รับดวงตาที่สามของลูกจากบัพตาตาทันทีที่ลูกถือกำเนิดมา อย่างไรก็ตามพ่อเห็นว่าบางครั้งตาที่สามของลูกก็กลับมาเห็นดเห็น้อยมากเมื่อพวกเขาตราตรึงอย่างหนักต่อความเพียรพยายาม และเนื่องจากความเห็นดเห็น้อยดวงตาจึงปิดลง สายตาของมายากว้างไกลด้วยเช่นกัน เธอเห็นลูกจากระยะไกล เวลานี้แม้กระทั่งมายาก็เข้าใจว่าอาณาจักรของเธอกำลังจะไป ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวต่อมายา บนพื้นฐานของพลังทั้งหมด จงอำลาต่อมายาด้วยความสุขเป็นอย่างยิ่ง อย่าได้ให้โอกาสเธอที่จะมา อำลาเธอ! มายากลับมาเห็นดเห็น้อยเช่นกันในขณะที่บราห์มกับลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง ลูกดวงวิญญาณบราห์มิน ลูกปลุกเรียกมายาเพราะความอ่อนแอของลูก เธอได้กลับมาเห็นดเห็น้อย แต่ลูกปลุกเรียกเธอ และดังนั้นเธอจึงใช้โอกาสด้วยเช่นกัน เวลานี้เธอกลับมาไม่มีพลัง ลูกทุกคนจะพูดอะไรจากประสบการณ์? มายามีพลังเดียวกันกับที่เธอมีในตอนเริ่มแรกหรือไม่? เธอมีพลังหรือลูกมีพลังมากกว่า? เธอพยายามที่จะมาเพราะลูกปลุกเรียกเธอ ทำไมเธอจะไม่ใช้โอกาสนั้น? ทำไมลูกกลับมาอ่อนแอ? พ่อมีคำถามกับลูก: ลูกคือผู้ทรงพลังอำนาจหรือไม่? ลูกทุกคนเป็นผู้ทรงพลังอำนาจหรือไม่? ลูกเป็นผู้ทรงพลังอำนาจในบางครั้งหรือตลอดเวลา? ลูกเป็นอะไร? ลูกมีพลังตลอดเวลาหรือไม่? บาบาคควรจะบอกมายาใหม่ว่า “ตอนนี้เธอสามารถไปได้”? ลูกต้องไม่เชื่อเชียวเธอในเวลานี้ แม้ว่าตอนนี้พ่อบอกมายาเพื่อจบสิ้น มายาตอบว่า แต่พวกเขาปลุกเรียกฉัน! ดังนั้นพ่อจะทำอะไรได้? ถ้าความอ่อนแอประเภทใดมา ไม่ว่าจะเป็นความคิด คำพูด ในการติดต่อ หรือความสัมพันธ์ และแล้วเข้าใจได้ว่าลูกได้ปลุกเรียกมายา เธอได้รับกระแสจิตของการปลุกเรียกของลูกอย่างรวดเร็ว

ลูกกำลังเฉลิมฉลองเทศกาลที่ยิ่งใหญ่นี้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามลูกกำลังเฉลิมฉลองเทศกาลนี้เพื่อที่ลูกจะสามารถมีความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ ป็นี่ลูกกำลังเฉลิมฉลองหลายเทศกาลใช่หรือไม่? (ในกลุ่มนี้พวกเขามีการเฉลิมฉลองพิธีอันทรงเกียรติของบราเทอร์ทที่เป็นเพชรพลอยดั้งเดิมของงานรับใช้ของพระเจ้า และของซิลเวอร์จูบิลีของครู) ลูกกำลังเฉลิมฉลองเทศกาลกับทุกกลุ่ม ดังนั้นพ่อรู้ลึกว่าการการเฉลิมฉลองเทศกาลในปีนี้หมายถึงการอำลาต่อมายา ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกเพียงแต่นั่งพร้อมกับมีผ้าคลุมหน้าสีทอง การสวมผ้าคลุมหน้าสีทองหมายถึงการกลายเป็นยุคทอง จากนั้นดูสวยงามมาก แต่ลูกต้องมีผ้าคลุมหน้าสีทองของสภาพของยุคทอง มันไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ทันทีที่ลูกถอดผ้าคลุมหน้าของลูกออกและการเฉลิมฉลองจบสิ้นลงและลูกกลับไปเป็นอย่างที่ลูกเคยเป็น ฟังก์ชันนี้จะทำให้ลูกมีความกระตือรือร้น ดังนั้นผู้ที่เฉลิมฉลองเทศกาลนี้หรือผู้ที่มาเพื่อเฉลิมฉลองสิ่งนี้ยกมือขึ้น! บัพตาตามีความสุข เฉลิมฉลองกันอย่างมาก! อย่างไรก็ตามการเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็นสิ่งนั้นและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นเช่นเดียวกัน ในเวลาของการเฉลิมฉลองเทศกาล ตอกย้ำกับตนเองกับความจริงที่ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่รักษาความกระตือรือร้นไว้อย่างสม่ำเสมอสำหรับการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ บัพตาตาชอบฉากนี้เป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน บัพตาตาปรารถนาที่จะฉลองปีนี้อย่างเป็นปีของการอำลาต่อมายา ดังนั้นลูกจะเฉลิมฉลองเทศกาลเช่นนั้นใช่หรือไม่? เทศกาลที่ลูกจะเฉลิมฉลองในวันพรุ่งนี้จะฉลองกันในขณะที่ใช้ไหม? ลูกจะเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลีใช่หรือไม่? ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลโกลเด้นจูบิลีหรือซิลเวอร์จูบิลีสิ่งนี้ก็ยังคงเป็นเทศกาล อย่าคิดว่าลูกเป็นเพียงผู้ที่กำลังฉลองซิลเวอร์จูบิลีเท่านั้น ที่สิ่งแรกมันเป็นของผู้ที่โกลเด้นจูบิลีผู้ที่กลายเป็นสิ่งนี้ และแล้วที่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ อย่าได้คิดในทำนองนี้ ผู้ที่ยังไม่ได้มีการเฉลิมฉลองใดๆไม่ควรคิดว่าบัพตาตากำลังบอกเพียงผู้ที่กำลังเฉลิมฉลองเทศกาลเท่านั้น บัพตาตากำลังบอกทุกคน ลูกได้เฉลิมฉลองเทศกาลของชีวิตบราห์มินใช่

หรือไม่ ลูกทุกคนกลายเป็นบราห์มิน หรือลูกยังคงกำลังจะกลายเป็นบราห์มิน? ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้แล้ว ดังนั้นการเป็นดวงวิญญาณที่เฉลิมฉลองเทศกาลของชีวิตบราห์มินหมายถึงการรักษาความกระตือรือร้นไว้อย่างสม่ำเสมอและนำมาซึ่งความกระตือรือร้นในผู้อื่น นี่คือการชีพของบราห์มิน บราห์มินเหล่านั้นเพียงแค่ถ่ายทอดเรื่องราวจากปากของพวกเขา ในขณะที่เมื่อลูกบราห์มินพูด ลูกพูดเพื่อให้ความกระตือรือร้นแก่ผู้อื่น ไม่ว่าบางคนจะเป็นดวงวิญญาณประเภทใด แม้กระทั่งดวงวิญญาณที่ต่อต้านขัดขวางลูก - เพราะบัญชีกรรมทั้งหมดที่ต้องชำระสะสางที่นี่ - หน้าที่ของบราห์มินคือการพูดถึงสิ่งที่สร้างความกระตือรือร้นและถ่ายทอดเรื่องราวที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น พวกเขาอาจจะเฝ้าแต่ร้องไห้ แต่ลูกควรทำให้พวกเขารายรำด้วยความกระตือรือร้น เมื่อผู้คนมีความกระตือรือร้นในหัวใจของพวกเขา จะเกิดอะไรขึ้น? เท้าของพวกเขาจะเริ่มรายรำ เมื่อลูกมีการดำเนินงานเหล่านี้ ลูกจะทำอะไรในเวลาสุดท้าย? ลูกทุกคนรายรำใช่หรือไม่? สิ่งนั้นเป็นการรายรำด้วยเท้า ดวงวิญญาณไม่สามารถอยู่ได้หากปราศจากความกระตือรือร้นและให้การความกระตือรือร้น และจะมีสถานการณ์ที่จะจบสิ้นความกระตือรือร้นของลูก แต่ความปรารถนาที่บริสุทธิ์ของบัพตาตาสำหรับลูกๆ ในป็นี่คือที่พวกเขาปล่อยให้อึดอัดเป็นอดีต ไม่ว่าดวงวิญญาณทั้งหลายที่เข้ามามีการติดต่อและมีความสัมพันธ์กับลูกจะเป็นเช่นไร พวกเขาแม้กระทั่งอาจจะมีความเป็นลบหรือต่อต้านขัดขวางลูกจนถึงขณะนี้ พวกเขาอาจจะแม้กระทั่งทำให้ลูกขึ้น ๆ ลง ๆ ในชีวิตบราห์มินของลูก แต่ป็นี่ลูกต้องจบสิ้นด้านลบต่างๆ หรือแนวความคิดที่ไร้ประโยชน์ของผู้อื่น ให้ความรัก ให้พลังแก่พวกเขา ถ้าลูกไม่สามารถให้ความรักหรือให้พลังแก่พวกเขาได้ และแล้วในขณะที่มองเห็นพวกเขา รับฟังพวกเขา และเข้ามามีการติดต่อกับพวกเขา ให้หัวใจของลูกหลีกเลี่ยงจากการซึมซับสิ่งที่เป็นด้านลบหรือไร้ประโยชน์ อย่าได้ให้จิตใจหรือสติปัญญาของลูกซึมซับสิ่งเหล่านั้น หลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้น นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนสิ่งใดก็ตามที่เป็นลบหรือไร้ประโยชน์และหลอมละลายสิ่งนั้นในหัวใจของลูก ผู้ที่หลีกเลี่ยงทั้งสองประเด็นนี้จะได้รับรางวัลที่ดีที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดจากบัพตาตาและจากครอบครัวบราห์มิน ดวงวิญญาณอื่นได้รับรางวัลจากดวงวิญญาณ พวกเขาได้รับรางวัลใช่หรือไม่? นี่คือการรางวัลจากพระเจ้า หลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้นและประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลนี้ ลูกมีความกล้าหาญที่จะทำสิ่งนี้หรือไม่? อัจชะ

พันดาที่ได้เฉลิมฉลองการดำเนินงานมีความกล้าหาญนี้หรือไม่? ลูกจะประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลหรือไม่? ลูกทั้งหมดยกมือแต่ลูกต้องขีดเส้นใต้วันที่ของวันนี้ วันนี้เป็นวันที่เท่าไร? วันที่ 14 ในวันที่ 14 ของแต่ละเดือนให้ตรวจสอบตนเอง อัจชะ ผู้ที่เป็นของซิลเวอร์จูบิลี่ที่คิดว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลยกมือขึ้น! อย่าได้ยกมือเพียงเพราะลูกเห็นผู้อื่นยก หรือไม่ยกมืออันเนื่องมาจากความอับอาย บัพตาตากำลังให้โอกาสกับลูกทุกคน ถ้าลูกบางคนไม่มีความกล้าก็อย่าได้ยกมือ! ไม่เป็นไร! บัพตาตาจะให้สภามากยิ่งขึ้นแก่ลูก มีดวงวิญญาณใดที่นี้ที่รู้สึกว่าคุณจำเป็นต้องมีความกล้ามากขึ้นเล็กน้อยหรือไม่? มีครูคนไหนของซิลเวอร์จูบิลี่ที่เป็นเช่นนั้นหรือไม่? OK ลูกอาจจะไม่ต้องการยกมือของลูกที่นี้เพราะลูกเขินอาย แต่ลูกสามารถนำไปเขียนและให้สิ่งนี้เมื่อลูกเฉลิมฉลองฟังก์ชันของลูก ถ้าลูกรู้สึกว่าคุณจำเป็นต้องมีความกล้าหาญเพิ่มขึ้น และแล้วลูกก็สามารถมีการตีพิมพ์พิเศษสำหรับสิ่งนี้ ผู้ที่อ่อนแอในการศึกษาเล่าเรียนจะอย่างไร? พวกเขามีการตีพิมพ์ อัจชะ ผู้ที่เป็นของมรณันยกมือ! ผู้ที่มาจากมรณัน ยืนขึ้น! ผู้ที่มาจากมรณันได้รับโอกาสที่ดีมาก อัจชะ ผู้ที่มาจากมรณันจะประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลนี้หรือไม่? ลูกทุกคนยกมือหรือไม่? ลูกไม่ต้องการการตีพิมพ์! ลูกมีความกล้าหาญมาก อัจชะ บัพตาตาวอนสิ่งนี้ลงในบัญชี ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่มาจากมรณัน!

ลูกใหม่และเก่าที่มีความรัก ที่ให้ความร่วมมือทุกคน และผู้ที่อยู่ในการติดต่อสัมพันธ์กับลูก ที่ได้มาจากทั่วทุกมุม ประการแรกบัพตาตาโดยเฉพาะอย่างยิ่งขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษกับลูกที่มาที่นี้ ประการที่สอง ท่านแสดงความยินดีกับลูกที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย ลูกใหม่ด้วยเช่นกันทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยอย่างน้อยหนึ่งปี และเหตุนี้เองที่พวกเขาได้มาที่นี้ บางคนอาจจะฉลาดมากด้วยเช่นกัน แต่ส่วนใหญ่ทำตามกฎเกณฑ์ ดังนั้นขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ ผู้ที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยในขณะที่อยู่ที่บ้าน อัจชะ

ผู้เป็นแม่มีความกล้าหาญที่จะอำลาหมาหรือไม่ว่า “ใช่” แล้ว ตบมือด้วยมือข้างหนึ่ง อัจชะ พันดาอาศัยอยู่ที่บ้าน มีความกล้าหาญหรือไม่? ลูกต้องการประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลหรือไม่? ตบมือด้วยมือข้างหนึ่ง บัพตาตามีความสุข ดุชิ! ฮอลล์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ นำความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัดใช่ไหม? อย่างน้อยที่สุดลูกสามารถนั่งได้อย่างสบายใช่หรือไม่? ตอนนี้ลูกอาจจะบ่นว่าลูกอยู่ในระยะไกลและไม่สามารถมองเห็นได้จากระยะไกล แต่อย่างน้อยที่สุดลูกสามารถนั่งได้อย่างสบายและฟังและดูทีวีด้วยเช่นกัน จะ

เกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกเตรียม 900,000? แล้วลูกจะมีสถานที่ใดที่จะนั่งหรือไม่? ดังนั้นผู้ที่มาก่อนโชคดีมาก ลูกทั้งหมดร้องเพลงยกย่องโชคของผู้ที่มาก่อนลูกและพูดว่า “คุณดีมาก” ในทำนองเดียวกัน บัพตาตาเวลานี้กำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูกทุกคนที่มาในเวลานี้ว่าผู้ที่มาภายหลังจะบอกลูกว่าลูกโชคดีมาก จะต้องมีการขยายตัวใช่หรือไม่? มิฉะนั้นอาณาจักรจะถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร?

ดังนั้นปีนี้เป็นไปสำหรับการอำลาและสำหรับการแสดงความยินดี ปีนี้ลูกทุกคนที่มีความคิดพิเศษที่จะนำสิ่งนี้ไปใช้ในรูปปฏิบัติจะได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษจากบัพตาตา เพียงแต่อยู่อย่างมุ่งมั่น ละครจะทดสอบลูกเป็นครั้งคราว แต่ถ้าลูกอยู่อย่างมุ่งมั่นในความคิดของลูก ถ้าเท้าของจิตใจของลูกไม่สั่นคลอนแต่อยู่อย่างมั่นคง ลูกสามารถสัมผัสกับการช่วยเหลือเป็นพิเศษจากบัพตาตา ลูกเพียงแค่จำเป็นต้องมีพลังที่จะรับสิ่งนี้ หนึ่งศรัทธาและหนึ่งการคำนึง ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นลูกจะต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ให้เท้าของจิตใจของลูกแน่นมั่นคง สถานการณ์จะเกิดขึ้นแต่ลูกจะมีประสบการณ์ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนกับเมฆที่อยู่เบื้องหลังลูกเมื่อลูกอยู่ในเครื่องบินที่บินเหนือสิ่งเหล่านั้น เมฆกลายเป็นฉากของความสนุกสนานบันเทิง ไม่ว่าจะมีเมฆมืดของสถานการณ์มากมายเพียงใด ที่ลูกไม่สามารถมองเห็นวิธีแก้ไขได้ในเวลานั้น ลูกควรที่จะยังมีศรัทธาที่มุ่งมั่นว่าเมฆที่มานั้นจะหายไปภายหลัง เมฆเหล่านั้นจะสลายไปอย่างแน่นอน เมฆเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่โยยบินในลักษณะนี้ ไม่ว่าเมฆมืดอาจจะหนาสักเพียงใด เมฆนั้นจะสลายไป และแล้วด้วยพลังของความมุ่งมั่นลูกจะประสบความสำเร็จ อย่าได้หวาดกลัวและคิดว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร?” ทุกอย่างจะดี บัพตาตาว่ายิ่งเวลาใกล้เข้ามามากเท่าไร สถานการณ์ใหม่ๆ ของเมฆมืดของสันสการ์และบัญชีกรรมจะเกิดขึ้นมากเท่านั้น ทุกอย่างต้องมีการชำระสะสางที่นี่ ลูกหลายคนถามว่า: ทำไมสถานการณ์เหล่านี้ได้เพิ่มขึ้นในแต่ละวัน? ลูกที่ไม่ได้ไปผ่านอาณาเขตของธรรมราชจะต้องชำระบัญชีกรรมของพวกเขาทั้งหมด ซึ่งรวมถึงบัญชีกรรมของธรรมชาติและสันสการ์ของเขา ที่นี่ในช่วงเวลาสุดท้ายของยุคบรรจบพบกัน พวกเขาจะไม่ไปสู่อาณาเขตของธรรมราช ‘ปีศาจแห่งความตาย’ จะไม่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขา สิ่งทั้งหมดเหล่านั้นเป็น ‘ปีศาจแห่งความตาย’ ซึ่งจะต้องดำเนินการให้จบสิ้นที่นี่ ดังนั้นโรคภัยไข้เจ็บเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดที่จะต้องจบสิ้นที่นี่ อย่าได้คิดว่า มันไม่ได้ดูเหมือนราวกับว่าเวลากำลังจะถึงจุดสิ้นสุดและที่ความคิดที่ไร้ประโยชน์ของลูกจะเพิ่มขึ้น ในความเป็นจริงพวกเขาทั้งหมดได้รับการปลดปล่อยในการที่จะชำระสะสาง หน้าที่ของพวกเขาคือการมาและหน้าที่ของลูกคือการเปลี่ยนพวกเขาด้วยสภาพที่โยยบินของลูกและด้วยสะเกษ (กระแสดิจของพลัง) อย่าได้หวาดกลัว ลูกหลายคนมีคุณสมบัติพิเศษของการไม่แสดงความกลัวของเขาออกมาให้เห็นจากภายนอก แต่ภายในจิตใจของพวกเขาอยู่ในความหวาดกลัว ภายนอกพวกเขาจะพูดว่าไม่มีสิ่งใดผิดปกติ ที่สิ่งทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นตลอดเวลา แต่ภายในพวกเขาจะได้รับผลกระทบจากสิ่งนั้น และดังนั้นบัพตาตากำลังบอกลูกล่วงหน้าว่าสิ่งต่างๆ จะมาเพื่อทำให้ลูกกลัว แต่ลูกต้องไม่หวาดกลัว อย่าได้วางอาวุธของลูกลง เมื่อลูกมีความกลัว สิ่งใดก็ตามที่ลูกกำลังถือไว้มันก็จะหล่นลงมาจากมือของลูก ดังนั้นเมื่อจิตใจของลูกหวาดกลัว อาวุธและพลังของลูกก็จะลดลง สิ่งเหล่านั้นจะหลอมรวม ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัว ลูกได้ตระหนักถึงสิ่งนี้ล่วงหน้าแล้วเวลานี้จึงกลายเป็นตรีกาลดาชิ กลับมาปราศจากความกลัว ลูกบราห์มินไม่ต้องปราศจากความกลัวในการมีปฏิสัมพันธ์ของลูกกับผู้อื่น ลูกต้องกลับมาปราศจากความกลัวกับมายา ลูกต้องมีความรักและความถ่อมตนในความสัมพันธ์ของลูก ไม่ว่าผู้อื่นจะเป็นเช่นไรเพียงแต่ให้ความรักจากหัวใจของลูก ให้ความปรารถนาดีและมีความเมตตากับพวกเขา กลับมาถ่อมตนทำให้พวกเขาอยู่ข้างหน้าลูกและทำให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า สิ่งนี้เป็นที่รู้ดีว่าเป็นการทำให้สิ่งที่เปราะบางในเชิงลบไปเป็นการแก้ไขในเชิงบวก “เพราะสิ่งนี้ เพราะสิ่งนั้น เพราะผู้อื่น ฯลฯ” เวลานี้ทำให้สาเหตุหรือปัญหาไปเป็นการแก้ไขในเชิงบวก

บางครั้งบัพตาตาพบว่าสิ่งหนึ่งที่น่าขบขัน ลูกรู้หรือไม่ว่าสิ่งนั้นคืออะไร? ลูกรู้หรือไม่? ในด้านหนึ่งลูกยื่นคำท้าด้วยการพูดว่าลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะวัดฤๅษณ์ ที่ลูกแม้กระทั่งจะเปลี่ยนวัดฤๅษณ์ ลูกพูดสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ลูกจะเปลี่ยนวัดฤๅษณ์ใช่หรือไม่? ผู้ที่ยื่นคำท้าเช่นนั้นสามารถที่จะเปลี่ยนวัดฤๅษณ์ อย่างไรก็ตามเมื่อสถานการณ์เกิดขึ้นในการติดต่อหรือในความสัมพันธ์ของลูก ลูกไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหานั้นได้ ลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เป็นสิ่งที่น่าขบขันใช่หรือไม่? ที่ลูกยื่นคำท้าที่จะเปลี่ยนวัดฤๅษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต และลูกยังไม่สามารถที่จะเปลี่ยนดวงวิญญาณบราห์มินหรือ? แล้วลูกจะคิดอย่างไร? ที่สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ ที่สิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้น ที่มันเป็นไปไม่ได้ ที่พวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลง ดังนั้นลูกจะเปลี่ยนวัดฤๅษณ์ได้อย่างไร? เปลี่ยนแปลงตนเองแล้วจึงเปลี่ยนผู้อื่น! แม้ว่าผู้อื่นจะผิด ถ้าผู้อื่นผิด 100% ลูกได้ทำสัญญาอะไร? ลูกได้สัญญาอะไรกับพ่อ? ที่ลูกจะเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง! ลูกได้สัญญานี้ใช่ไหม? หรือลูกลืมไปแล้ว? ลูกทุกคนพูดว่า “ใช่” ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไรแม้ว่าลูกต้องการความช่วยเหลือที่จะเปลี่ยนสถานการณ์ อย่าได้ให้ประกาศนียบัตรกับบุคคลนั้นที่เป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขาที่จะเปลี่ยนแปลง ใครเป็นผู้ให้อำนาจกับลูกในการออกใบประกาศนียบัตรนี้? เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่คิดว่าบางสิ่งไม่เคยเกิดขึ้น ใครทำให้ลูกเป็นผู้

พิพากษาหรือ? ลูกสามารถนั่งในเก้าอี้ของผู้พิพากษาได้อย่างไร? บางครั้งลูกแม้กระทั่งกลายเป็นนักกฎหมายทนายความและถ่ายทอดกฎหมายและระเบียบมากมายและลูกโต้แย้งอภิปรายและพูดว่า “มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น มันเป็นอย่างนี้ มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น” อย่าได้เป็นนักกฎหมายหรือทนายความหรือผู้พิพากษา บัปตาตาไม่ได้ให้อ่านจนนั้นแก่ลูก รับความร่วมมือจากผู้ที่เป็นเครื่องมือ ดวงวิญญาณเครื่องมือด้วยเช่นกัน ทำทุกสิ่งตามคำแนะนำของบัปตาตา พวกเขาไม่ได้ใช้การกำหนดของจิตใจของตนเอง

นี่จบสิ้นสิ่งทั้งหมดเหล่านั้น นั่นคือเปลี่ยนทุกสิ่งในจิตใจของลูก หลีกเลียงสิ่งเช่นนั้น ถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นให้ซีเนียร์และความรับผิดชอบของลูกจะจบสิ้น ถ้าลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงบางสิ่งได้หน้าที่ของลูกคือให้สิ่งนั้นไปถึงดวงวิญญาณเครื่องมือ อย่าได้ใช้กฎหมายในมือของตนเอง และแล้วเมื่อนั้นลูกจะกลับมามีค่าของการประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัล อัจจะ

ถึงดวงวิญญาณที่โชคดีและน่ารักทั้งหลาย ที่แกว่งไกวอยู่ในเปลแห่งความปิติสุขของความสุขของความรักของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เป็นตัวของการแก้ไขปัญหาด้วยการมีความคิดที่มุ่งมั่น ถึงดวงวิญญาณผู้แสดงเอก ที่มีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัปตาตา และผู้ที่ให้การตอบแทนของการหล่อเลี้ยงที่พวกเขาได้รับจากบัปตาตา รัก ระลึกถึง หลายล้านเท่า มากยิ่งกว่านั้น หลายพันล้านเท่า และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกสดชื่นแจ่มใสและมีความสุขในหัวใจ โดยการอยู่อย่างเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทุกสิ่งอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อผู้คนสร้างรูปปั้นของเทพหรือเทพธิดา พวกเขามักจะแสดงให้เห็นใบหน้าของรูปปั้นมีรอยยิ้มบนอยู่เสมอ ดังนั้นอนุสรณ์ของลูกของการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสในเวลานี้แสดงให้เห็นในภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตด้วยเช่นกัน การมีความสุขสดชื่นแจ่มใสหมายถึงการเปี่ยมล้นไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทุกสิ่ง เพียงผู้ที่เปี่ยมล้นเท่านั้นที่จะสามารถอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ถ้าหากมีการขาดการบรรลุผลในสิ่งใด ลูกจะไม่สามารถอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ไม่ว่าบางคนพยายามที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากเท่าไร พวกเขาก็อาจจะสดชื่นแจ่มใสเพียงภายนอก แต่ไม่ใช่ในหัวใจของเขา ลูกยิ้มออกมาจากหัวใจของลูกเพราะลูกเปี่ยมล้นไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทุกสิ่งและมีความสุขในหัวใจของลูก

คติพจน์: เพื่อที่ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม บัญชีสะสมของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกควรเปี่ยมล้น

*** โอมซานติ ***